

A 2016-BAN ÁTDOLGOZOTT ETIKAI KÓDEX ELÉ

A felnőtté válás életkori határán már jócskán túllépett az 1995-ben alakult, immár 21 éves Szociális Szakmai Szövetség (3Sz) – vele egykorú – Etikai Kollégiuma negyedik alkalommal vizsgálta felül a Szociális Munka Etikai Kódexét 2016-ban.¹

Az Etikai Kódex felülvizsgálatainak mindenkor célja, hogy az aktuális helyzetekhez igazodva segítse a szociális munkát végzőket a munkájuk során felmerült etikai dilemmák feldolgozásában, az etikus munkavégzésben.

Ugyanakkor az Etikai Kódex nem tud a napi eseményekre azonnal reagálni. A kódex a már ismert, megfogalmazott problémákra igyekszik megoldásokat felvázolni. A változásokat csupán meglehetősen nagy késéssel tudja követni.

A kódex a szociális szakma résztvevőinek etikus munkavégzését kívánja elősegíteni. Ugyanakkor nagyon fontos a hatályos jogszabályok betartása, még akkor is, ha azok esetenként nehezen követhetőek.

Az Etikai Kódex:

- útmutatást kíván adni az etikus szociális munkához;
- mind a kliens, mind a szociális munkás szempontjait figyelembe véve a szociális ellehetetlenülés elkerüléséhez ad támpontokat;
- segíteni kíván a szociális munkát végzőknek a mindennapok anyagi, erkölcsi útvesztőiben, a kliensek segítésében.

A legutóbbi felülvizsgálat során – az aktuális helyzethez igazodóan – a kódexet a szövegének pontosítása és módosítása mellett egy preambulummal, valamint kilenc új ponttal egészítettük ki. Módosítottunk és pontosítottunk a Záró és Értelmező rendelkezésekben is.

Tettük ezt azért, mert hangsúlyozni, kiemelni vagy egyértelműbbé akartunk tenni fogalmakat. A kódex új pontokkal való kiegészítését szükségessé tették a megváltozott társadalmi problémák, valamint a szociális ellátások mennyiségi és minőségi változása során jelentkező új helyzetek. Az alkalmazkodás szükségességét erősítették meg a hozzánk érkező jelzések is.

Az Etikai Kollégium törekszik arra, hogy a kódex szellemiségét, élő, organikus szerkezetét megtarthassa és a szociális ellátás szereplői számára mindenkor segítséget nyújtson. A felülvizsgálatban a Kollégiumhoz érkező ajánlásokból merítettünk. A kódex aktualizálása hosszú előkészítő időszakkal indult, amely

¹ Elérhető: http://3sz.hu/sites/default/files/Etikai_Kodex_2016_1.pdf

során a kollégiumi tagok összegyűjtötték a saját szervezeteiktől érkező jelzéseket, javaslatokat. Az elkészült anyag közös munka eredménye, amelyben a szakma tapasztalatai, javaslatai fogalmazódnak meg, jutnak érvényre.

A kódex az egyes normákat nem tudja részletezni, hiszen nem lehet példatár. Erőssége, hogy 0. mérföldkő, hogy újra rögzíti az értékeket a megváltozott körülmények között.

A szakmai tisztesség és becsület, az erény mibenléte nem igazolható szakmai vagy logikai érvekkel, azt a szakmai etika támasztja alá, ennek írott lenyomata az Etikai Kódex. Ugyanakkor, a kódex messze nem azonos a szociális szakma valamennyi sztenderdjének, tudásának, tapasztalatának gyűjteményével, a szakma bölcsessége sokkal tágabb a kódex tartalmánál.

A szociális tevékenységek erényes gyakorlásának normáit a hagyomány, a tisztességes közös szakmai gyakorlat értékeinek megőrzése, ápolása teremti meg, de ez természetesen mindenkor az időszerű professzionális tudásbázis környezetében érvényesülhet.

Ebből a szempontból szükségszerű az is, hogy a módosítások ne legyenek „forradalmi” változások, a múlt hagyományait csak az elődök, a közös múlt tiszteltben tartásával, folyamatosságra törekedve szabad változtatni – épp azért, hogy a kódex képes legyen megfelelni legfőbb céljának, a szakma közösen vállalt tisztességének, becsületének, erkölcsi hagyományainak védelmére.

Az Etikai Kollégium tagjai tisztában vannak képességeik, tudásuk tökéletlenségével. Ezzel szembeít bennünket az a számos kérdés és javaslat, amelyek a mindennapi munkavégzés során merülnek fel és fogalmazódnak meg a terepen dolgozóknak, ez közös szakmai tudásunk bővítésének legfontosabb forrása.

Csak akkor jöhet létre egy eleven, a szociális tevékenységek szakmai színvonalának emelkedését elősegítő Szociális Munka Etikai Kódexe, ha a szakma művelői folyamatosan eljuttatják észrevételeiket, véleményüket, javaslataikat a Kollégiumnak!

A segítő szakma hivatástudatának, erkölcsi értékeinek védelme nem külső hatalmak által, erővel ránk kényszerített feladatunk, hanem hivatásunkból adódó belső késztetés, szakmai tartásunk, becsületünk ápolásának közös ügye.

Gyakran félreértik az Etikai Kódex szabályainak célját és tartalmát, összekeverve e normákat a jogszabályokkal. Bár vannak hasonlóságok az etikai és jogi normák között, de nem árt felhívunk a figyelmet az eltérésekre is.

A jogszabályokhoz hasonlóan az etikai normák is igyekeznek megkülönböztetni azt, ami helyes, attól, ami helytelen. Ám míg a jogszabályi normák sértése általában jogi következményként szankciókat von maga után – az etikai szabályok megsértésének a szakmai közösség megvetése lehet a következménye.

A jogszabályoknak gyakran az a céljuk, hogy a szankciók kirovásának fenyegetésével elrettentsen a jogi normák megsértésétől – az etikai normák megfogalmazásával a kódex éppen hogy nem elrettenteni akar! A különösebb szankciókkal nem járó normasértések megállapításának az a legfontosabb célja, hogy el lehessen választani egymástól azt, ami tisztességes, becsületes és helyes („etikus”), attól,

ami nem ilyen. A szakma, a hivatás tisztességének és becsületének védelme az Etikai Kódex legfontosabb tartalma: azok a kollégák, szociális segítő szakemberek, akik a kódex normáit követik, számíthatnak a szakmai közösség elismerésére és a velük való szolidaritásra.

Bár az Etikai Kódex is törekszik a teljes körű, összefüggő szabályozásra, e szabályozás teljessége és keménysége nem mérhető össze a jó jogszabályokéval. Az etikai szabályozás számol azzal, ami a görög drámák óta az emberiség nehéz terhe és tapasztalata: olykor fontosabb normák védelme és képvisellete más etikai szabályok figyelmen kívül hagyásával érvényesíthető. (Épp e prioritások mérlegelése az Etikai Kollégium egyik legfőbb szempontja az elé kerülő egyes esetek megítélésében.)

Másfelől, a jogszabályoktól elvárt teljeskörűséget az Etikai Kódex azért sem tudja biztosítani, mert megalkotása során kizárólagosan a konszenzus elve, és nem a konzisztenciák eléréséhez könnyebb utat jelentő többségi elv a döntések meghozatalának elve. Igen egyszerűen: amiben nem sikerült konszenzusra jutni a hosszú előkészületek és viták során, azok a vitatott normák egyszerűen nem kerülnek be a kódexbe. (Így pl. a mostani módosítások, bár fontos hivatásbeli normák elveit rögzítik olyan kérdésekben, mint hogy a segítő szakemberektől a hivatali, hatósági ügyekben való részvételük során is elvárt, hogy megtartsák segítő – inkább az „ügyvédhez”, mintsem az „ügyészhez” hasonló – szerepkörüket, vagy hogy a munkahelyi viták és konfliktusok során elvárt a konfliktusban másik oldalon álló kollégák integritásának és kompetenciájának elismerése – de a normák részletesebb kibontásában és kifejtésében nem sikerült konszenzusokra jutni.)

Kérjük tehát kollégáinkat, hogy terjesszék és képviseljék az Etikai Kódexben lefektetett erkölcsi értékeket és normákat, hogy a maguk hatókörében járuljanak hozzá közös etikai szabályaink védelméhez – és amennyiben szükségesnek látják, azok folyamatos megújításához is!

A 3Sz Etikai Kollégiumának nevében:

Pál Tibor
az Etikai Kollégium elnöke

Krémer Balázs
a 3Sz elnöke

Ajánlás:

A Szociális Szakmai Szövetség Etikai Kollégiuma tisztelettel és szeretettel ajánlja az átdolgozott Szociális Munka Etikai Kódexét – **Ferge Zsuzsának** – a Szövetség örökös és tiszteletbeli elnökének, 85-ik születésnapja alkalmából.

**A Szociális Szakmai Szövetség
Etikai Kollégiuma által
2015–2016-ban átdolgozott**

SZOCIÁLIS MUNKA ETIKAI KÓDEXE¹

Preambulum

A szociális munka olyan gyakorlat alapú szakma és tudományág, amely elősegíti a társadalmi változást és fejlődést, a társadalmi összetartozást, valamint az emberek hatalommal való felruházását és felszabadítását. A társadalmi igazságosság, az emberi jogok, a közös felelősségvállalás és a különbségek tiszteletének elvei központi helyet foglalnak el a szociális munkában. A humán és társadalomtudományok elméleteivel, valamint a helyi tudásokkal felvértezve a szociális munka embereket és rendszereket aktivizál, hogy választ adjon az élet kihívásaira és előmozdítsa a jóllétet.

A szociális munka a humanitárius és demokratikus eszmékből nőtt ki, az emberi méltóság tiszteletben tartásán alapszik.

A problémamegoldás során a tanult elméletek felhasználásával a szociális munkás azokon a pontokon avatkozik be, ahol az emberek kölcsönhatásba kerülnek környezetükkel. Az emberi jogok és a társadalmi igazságosság alapvető fontosságúak a szociális munkában.

A szociális munkások felelőssége, hogy megfeleljenek az Etikai Kódex elvárásainak, működjenek együtt a szociális szolgáltatások megvalósítóival, a munkáltatókkal, döntéshozókkal és más szakterületeken dolgozó szakemberekkel.

¹ Elfogadta a Szociális Szakmai Szövetség Küldöttgyűlése 2016. április 15-én.

Előszó

1. A Szociális Szakmai Szövetség Etikai Kollégiuma által készített Szociális Munka Etikai Kódexe (továbbiakban: Etikai Kódex) a szociális munka gyakorlatát meghatározó szakmai etikai normákat tartalmazza.
2. Az Etikai Kódex az ENSZ Emberi Jogok Nyilatkozatára, az Európai Szociális Chartára, az ENSZ Gyermek Jogairól szóló Egyezményére, az Emberi Jogok Európai Egyezményére, valamint a Szociális Munkások Nemzetközi Szövetségének Szakmai Kódexére támaszkodik.
3. Az Etikai Kódex a szociális munka folyamatában részt vevők értékeinek és emberi méltóságának megőrzését, helyreállítását és kiteljesítését szolgálja. Elősegíti a szakma elkerülhetetlen etikai dilemmáiban való eligazodást és azok feloldását.
4. A szociális munka olyan szakmai tevékenység, amely a szociális munkás felelősségét meghatározó etikai elveken alapul. A szociális munkás felelőssége, hogy saját kompetenciájának határait figyelembe véve végezze a tevékenységét, nyújtson szakmai szolgáltatásokat.
5. A szociális munka jogszabályban meghatározott képesítési követelmények alapján elsajátítható szakmai ismeretekre, tapasztalatokra, készségekre és értékekre épül.
6. A szociális munkás felelőssége a kliensekkel, a munkatársakkal, az egyéb szakmák képviselőivel és a társadalmi környezettel való együttműködésre terjed ki.
7. A szociális munkás felelősséget vállal az egyének, csoportok, családok, közösségek (továbbiakban: kliens), valamint a szervezetek, intézmények érdekeinek képviselőiben és lehetőség szerinti érvényesítésében.

Alapelvek

8. A szociális munkással szemben alapvető elvárás, hogy tevékenységét etikai tudatossággal végezze.
9. A szociális munkás tisztelőben tartja minden ember méltóságát, értékét, jogait, védelmezi testi, lelki, értelmi, erkölcsi jóllétét.

10. A szociális munkás tartózkodik minden olyan megnyilvánulástól, tevékenységtől, illetve kifejezés használatától, amely sértheti a kliens méltóságát, vagy negatív diszkriminációt eredményez életkor, nem, nemi azonoság, szexuális irányultság, etnikai hovatartozás, kultúra, nemzetiség, vallás, fogyatékoság, gazdasági-szociális helyzet vagy egyéb ok alapján.
11. A szociális munkás elismeri és tiszteletben tartja a társadalom sokszínűségét, figyelembe veszi az egyéni, családi, csoportos és közösségi különbségeket, de diszkrimináció nélkül végzi munkáját.
12. A szociális munkás diszkrimináció és előítéletesség nélkül – szakmai tisztességgel – végzi munkáját.
13. A szociális munkás felelőssége, az Etikai Kódexet aláíró és csatlakozó szakmai szervezetek joga és kötelessége, hogy felhívják a döntéshozók, valamint a közvélemény figyelmét mindarra, amiben a nélkülözés és a szenvedés kialakulásáért a döntéshozók, a társadalom vagy egyes intézmények felelősek, illetve amivel akadályozzák ezek enyhítését.
14. A szociális munkás tevékenységével, szakmai állásfoglalásaival segíti elő a társadalmi változásokat.
15. A szociális munkás az általános adatvédelmi szabályokon túl is köteles biztosítani a titoktartást és az információk felelős kezelését. Bizonyos helyzetekben – bűncselekmények és jogsértések esetén, különös tekintettel a bántalmazás különböző formáira – társadalmi felelőssége vagy egyéb kötelezettségei módosíthatják ezt az elvárást, amit mindenkor a kliens tudomására kell hozni.
A titoktartás minden szóbeli, írásbeli, hang- és képanyagra rögzített és az azokból kikövetkeztethető információra, az esettanulmányokra, esetismertetésekre és publikációkra is vonatkozik.
16. A szociális munkás a kliens kiszolgáltatott helyzetével nem él vissza.
17. A szociális munkás tevékenységeiben a segítségnyújtás elsődleges fontosságú, az együttműködésre kötelezett kliensekkel való kapcsolattartásban is.

I. A kliens és a szociális munkás kapcsolata

18. A szociális munkás tevékenységét kliense bevonásával, folyamatos részvételével kell végeznie oly módon, hogy segítse őt az életét érintő helyzetek

- felismerésére, ezekben döntések meghozatalára és a szükséges intézkedések megtételére.
19. A szociális munkás elsődlegesen a kliense érdekeit képviseli, de emellett tiszteletben tartja mások érdekeit is.
 20. A kliens és a szociális munkás együttműködése olyan formális kapcsolat keretében valósul meg, amely a bizalmon, az őszinteségen és a kliens autonómiájának tiszteletben tartásán alapul. A segítő kapcsolat során törekedni kell a klienssel való egyenrangú kapcsolat kialakítására.
 21. A szociális munkás arra törekszik, hogy az általa nyújtott szolgáltatások minden érintett számára hozzáférhetőek legyenek.
 22. A szociális munkás a kliense számára adjon meg minden szükséges információt, hogy a kliens a saját életével kapcsolatban megalapozott döntéseket tudjon hozni. Segítenie kell továbbá klienseit abban, hogy megismerjék, megértsék és gyakorolhassák jogaikat, szükség esetén panaszt tudjanak tenni, jogorvoslatot kérhessenek.
 23. A szociális munkában összeférhetetlen a szociális munkás és a kliens közötti rokon, baráti, szerelmi, üzleti (haszonszerzésen alapuló) kapcsolat és a közösségi portálokon szerveződő, magánjellegű virtuális érintkezés.
 24. A kliens indokolt esetben megválaszthatja a szociális munkást, amennyiben az intézmény működése ezt lehetővé teszi. A szociális munkás – szakmai megfontolás alapján és/vagy összeférhetetlenség esetén – megszakíthatja a segítő kapcsolatot úgy, hogy gondoskodik a kliens további szakmai segítségéről.
 25. A szociális munkás arra törekszik, hogy elhárítson, kiküszöböljön és elkerüljön minden olyan befolyásoló tényezőt, amely a tárgyilagos munkavégzését gátolja, különös tekintettel a bántalmazás különböző formáival kapcsolatos bűncselekmények és jogsértések esetére.
 26. A kliensek számára juttatott javakból a szociális munkás nem részesülhet.
 27. Az intézmény számára érkező támogatásokból a szociális munkás részesülhet, amennyiben azok elosztásáról az intézmény belső szabályzatában egyértelműen határoz, és annak szabályait nyilvánossá teszi.

28. A szociális munkás előzetesen tájékoztatja kliensét az általa igénybe vett szolgáltatás esetleges anyagi feltételeiről. A szociális munkás kliensétől egyéb ellenszolgáltatást nem kérhet és nem fogadhat el.
29. A szociális munkát folytató szervezetek nem használhatják fel a segítő folyamatot pártpolitikai célokra vagy vallási meggyőződés befolyásolására.
30. Amennyiben a szociális szolgáltatás igénybevétele valamilyen elkötelezettséghez kötött, azt a klienssel előre közölni kell.
31. A kliens – a szolgáltatásra és a szociális munkásra vonatkozó – panaszát az érintett felek bevonásával minden esetben meg kell vizsgálni.
32. A szociális munkás kliensét nem avathatja be a munkahelyi vitákba.
33. Amennyiben a szociális munkás tudomására jut a kliens szolgáltatás igénybevételehez kapcsolódó jogsérelme, bántalmazottsága vagy kiszolgáltatott helyzetével összefüggő visszaélés, kötelessége az érintett szervezetnél vagy annak fenntartójánál vizsgálatot kezdeményezni.

II. A szociális munkás és a szakma kapcsolata

34. Az önkéntesek, laikusok, gyakornokok bevonásáért, illetve az általuk nyújtott szolgáltatások minőségéért az őket bevonó szociális munkásé, illetve az intézmény vezetőjéé a felelősség.
35. A szociális munkás kötelessége, hogy a vele együtt tevékenykedő önkéntesek, laikusok, gyakornokok figyelmét felhívja az Etikai Kódex megismerésének és alkalmazásának fontosságára.
36. A szociális munkás felelősséggel tartozik az általa vezetett segítő tevékenység teljes folyamatának szakmai tartalmáért, minőségéért.
37. A szociális munkás nem vállalhat el olyan feladatot, amelyben tevékenységét visszaélésre vagy emberellenes célokra használhatják fel.
38. A szociális munkás arra törekszik, hogy a szociális területen tevékenykedő intézmények, szervezetek és szakemberek hálózatként együttműködjenek, a társadalmi problémák megoldása érdekében szakmaközi egyeztetéseket, fórumokat, szektor- és ágazatközi együttműködéseket hozzanak létre.

39. A szociális munkás joga és kötelessége, hogy folyamatosan nyomon kövesse a szakma fejlődését, változását, és azt alkalmazza munkájában.

III. A szociális munkás és a munkatársak kapcsolata

40. A szociális munkában és a munkatársak kapcsolatában alapvető érték az együttműködés, amely formális keretek között valósul meg. A szociális munkás tiszteletben tartja munkatársai nézeteit, tekintettel van képzettségükre és kötelezettségeikre.
41. A szociális munkás kapcsolatát munkatársaival a bizalom, a tisztelet és a szolidaritás határozza meg, ezek azonban nem fedhetik el a szakmai problémákat.
42. A szociális munkás szaktudását, gyakorlati tapasztalatait, szakmai információit és etikai dilemmáit megosztja és megvitatja munkatársaival, különös tekintettel a pályakezdők és a gyakornokok szakmai fejlődésének biztosítása érdekében.
43. A szociális munkás más szakemberekkel történő együttműködése során tiszteletben tartja azok kompetenciáit – különös tekintettel a bántalmazás különböző formáival kapcsolatos bűncselekmények és jogsértések esetén –, ez azonban saját felelősségét az eset további vitelében nem csökkentheti.
44. A szociális munkás tiszteletben tartja munkatársainak és más szakembereknek a sajátjától eltérő véleményét és munkamódszerét. Kritikájának felőlő módon, az érintett bevonásával ad hangot.
45. Magánjellegű kapcsolata munkatársaival a szociális munkást nem befolyásolhatja abban, hogy szakmai tevékenységét legjobb tudása és meggyőződése szerint végezze.
46. A szociális munkás védi munkatársait az igazságtalan eljárásokkal szemben. Támogatja őket a kliensek és a szakma érdekei miatt vállalt összeütközésekben.
47. A szociális munkás munkatársa helyettesítésekor tekintettel van annak érdekeire, szakmai munkájára és a klienssel kialakított kapcsolatára.
48. A szociális munkás és az őt foglalkoztató intézmény, szervezet felelőssége, hogy csak feladatai ellátására alkalmas állapotban kerüljön kapcsolatba kliensével.

IV. A szociális munkás munkahelyéhez és a társadalomhoz való viszonya

49. A szociális munkás munkahelyén az Etikai Kódex elvei, értékei érvényesítésére törekszik. Ha ennek elérésében a szociális munkást akadályozzák, akkor segítségért joga van az Etikai Kollégiumhoz fordulni. A kliens és a szociális munkás érdeke, hogy szorgalmazza az Etikai Kódex bekerülését az intézmény szervezeti és működési szabályzatába.
50. A szociális munkás kötelessége, hogy törekedjen a szociális ellátások feltételeinek javítására, amelyek hozzájárulnak a társadalmi kirekesztés, megbélyegzés vagy megalázás csökkentéséhez, és ezáltal elősegítik a munkahelyi és a befogadó társadalom erősödését. A kirekesztés, diszkrimináció és előítéletesség nélküli, szakmai tisztességgel végzett, a kliens érdekeit szem előtt tartó munka érvényesítésében kiemelt szerep jut a munkahelyi vezetőknek.
51. A szociális munkás kötelessége, hogy felhívja a munkáltatók, döntéshozók, politikusok és a közvélemény figyelmét azokra a helyzetekre, ahol az erőforrások nem elegendőek, vagy ha a források elosztásának gyakorlata politikai célokat szolgáló, a gyakorlat elnyomó, igazságtalan, káros vagy illegális.
52. A szociális munkás munkahelye szakmapolitikájának és szakmai gyakorlatának javítására törekszik, növelve ezzel a szolgáltatások hatékonyságát és színvonalát. Ennek érdekében – az őt alkalmazó intézmény támogatásával – részt vesz esetmegbeszélő csoportokon, szakmai továbbképzéseken, a munkájához és egyéniségéhez legjobban illő szupervízióon.
53. A segítő munka során a szociális munkás védelemre jogosult a vele, az intézményével vagy a kliensével szembeni jogsértő vagy etikátlan bánásmóddal szemben. Ha etikai sérelem éri akár intézmények, akár személyek részéről, akkor lehetősége van védelemért munkáltatójához, illetve annak fenntartójához, vagy az Etikai Kollégiumhoz fordulni.
54. A szociális munkás amennyiben közszereplést vállal, minden esetben közli, hogy milyen minőségben, kinek a nevében (egyén, munkahely, szakma, párt, egyház, szervezet stb.) nyilatkozik vagy cselekszik.
55. Az Etikai Kódex az aláíró szervezetek minden tagjára nézve kötelező. A szociális munkás kötelessége az Etikai Kódexben foglaltak betartása, és törekszik annak betartatására. Ez abban az esetben is kötelessége, ha nem szociális intézményben végzi munkáját.
A szociális munkás a szociális munka értékeit tartja szem előtt, a munkaidőn kívül végzett egyéb tevékenységei során is.

56. A szociális munkás munkavégzése során tudatosítja környezetében a társadalmi felelősségvállalás és -részvétel, valamint a szolidaritás fontosságát.
57. A szociális munkásnak kötelessége, hogy a rendelkezésére álló erőforrásokat tisztességesen, az igényeknek megfelelően használja fel.

Záró rendelkezések az Etikai Kódexhez

1. Az Etikai Kódexet aláíró szervezeteknek biztosítaniuk kell, hogy tagjaik megismerjék a Szociális Munka Etikai Kódexét, és tisztában legyenek azzal, hogy a szervezet tagságához tartoznak, hogy a Kódexben megfogalmazott etikai elvárások számukra kötelező érvényűek, szakmai kötelezettségnek tekintendők.
2. Az etikai alapelvek és normák nem helyettesítik a szakma működési feltételeit:
 - a kiépült intézményhálózatot a szükséges tárgyi feltételekkel együtt,
 - a szakemberek felkészültségét,
 - a szakmai szabályok ismeretét,
 - a szociális munka egyéb szabályozási szintjeit,
 - a szociális munka társadalmi presztízsét,
 - az érdekvédelmet.
3. A szociális munka Etikai Kódexe nyilvános, a szociális szolgáltatást igénybe vevők és az együttműködő intézmények és szervezetek számára hozzáférhetővé kell tenni.
4. Az Etikai Kollégium állásfoglalásai – feldolgozásuk után – nyilvánosságra kerülnek.
5. A Szociális Szakmai Szövetség legalább ötévente, de – indokolt esetben – rövidebb periódusban is felülvizsgálja az Etikai Kódexet. A benyújtott változtatási javaslatokat szakmai nyilvánosság előtt szükséges megvitatni.

Értelmező rendelkezések

Szociális munka: olyan, hivatásszerűen végzett tevékenység, melyet – a szociális, illetve a gyermekjóléti ellátórendszeren belül vagy azon kívül – személyes szolgáltatásként nyújtanak, és amely az igénybe vevők problémáinak megoldásához

szükséges külső és belső erőforrások komplex mozgósítására, ezzel élet- és működőképességük javítására, illetve helyreállítására irányul.²

Szociális munka célja

A szociálismunka-szakma meghatározó céljai közé tartozik a társadalmi változás elősegítése, a társadalmi fejlődés, a társadalmi összetartozás, valamint az emberek hatalommal való felruházása és felszabadítása.

A szociális munka egyszerre gyakorlati szakma és tudományág, amely elismeri, hogy egymáshoz szorosan kapcsolódó történelmi, társadalmi-gazdasági, kulturális, térbeli, politikai és személyes tényezők kedvezően és/vagy kedvezőtlenül befolyásolják az emberiség jóllétét és fejlődését.

Szociális munkás: szakirányú egyetemi, főiskolai, illetve alapképzésben vagy mesterképzésben szerzett oklevéllel rendelkező munkatárs, aki szociális munkát végez.

Kliens: egyén, család, csoport, közösség, aki/amely a szociális munkás együttműködését igényli, vagy arra szorul.

² A szociális munka globális definíciója. A definíciót 2014 júliusában fogadta el az IFSW Nagygyűlése és az IASSW Közgyűlése.